

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

สัбыากิเลส

ทองคำเมื่อวานนี้ไม่ได้สักสตางค์เลย ดอลลาร์ได้ ๒๖ ดอลลาร์ คงทองคำพักเครื่องให้หายเหนื่อยหน่อย กระจ่าย ๓ ตัว ๔ ตัวไม่ทราบเป็นยังไง มาอยู่กุฏิเราเลย เตี้ยวันนี้ กลางคืนก็มา กลางวันก็มา เมื่อเข้าเดินจงกรมออกมากำลังจะมานี้ มันก็มาอยู่ใต้ถุน ไล่ไม่ยอมไปนะ โยนอะไรใส่ไล่มัน ๆ นึกว่าโยนขนมให้มัน ๆ วิ่งไล่เลย คงพวกนั้นให้ขนมมันกิน ทีนี้มันมานี้ก็นึกว่าจะได้ขนม ความจริงก้อนกรวดไล่มัน มันนึกว่าขนม มาปั๊บ ๆ มันยังงั้นนี่ เลยไล่ไม่รู้เรื่องไม่สนใจนะ เคย เราก็เคยหนี ไล่ไม่ไปไม่รู้จักไล่มีแต่ว่าขนมทั้งนั้น ก้อนกรวดก้อนอะไรโยนใส่มันนึกว่าขนมตามวิ่งไป พวกนั้นปรนปรือมันพวกอยู่ข้างใน

๓ ตัว บางทีก็ ๔ ตัว ๒ ตัวขาว ๆ ไล่ไม่รู้จริง ๆ ไม่สนใจเลย นึกว่าเป็นขนมทั้งนั้น ปาอะไรใส่ก็นึกว่าเป็นขนม วิ่งตามไปเลย อ้าว เอาใหญ่แล้ว มันมาอยู่นั้นทั้งวันทั้งคืน กุฏิเรา จากนี้ก็ไปอยู่ทางจงกรม พอหายจากนี้ก็นึกว่ามันไปไหนแล้ว คือออกจากนี้มันจะเข้าครัว ออกจากครัวก็มาที่นี้ สองสามตัวอยู่เป็นประจำ ทีนี้เลยจงกุฏิเราเลยทำใจ ที่ว่านี้ไม่ได้หมายยังไงนะ เรากลัวหมานี้มันเข้าไป ถ้าหมาเข้าไปเป็นอันตราย แถว ๆ นี่หมามักเข้าไปเสมอ เลยไม่อยากให้สัตว์เข้ามาเกี่ยวข้องกับกุฏิเรา นาน ๆ มันเข้าไปที

สำคัญไอ้หมี่ ตัวอื่นไม่ค่อยเห็น แต่ไอ้หมี่มักเจอเสมอ เข้าไปทางจงกรมเราตัดออกครัวไปโน้นเลย บางทีก็มาจากโน้นมาครัวตัดทางจงกรมเราออกไป มันมาได้ทุกแห่งทุกแบบทุกฉบับไอ้หมี่นะ แล้วไม่กลัวเราด้วย เดินผ่านทางจงกรมเหมือนว่ามันจะหยอกเล่น ทำใหญ่ของมันละ เราเดินจงกรมมันมาจากในครัว มาข้างสระนะตัดมานี้ มากี่ ๆ มึงไปไหนมาไอ้หมี่ เดินผ่านมาตบหลังมัน ๆ เคย ไปเลยไม่สนใจ เหมือนเราไม่ได้ตบหลังมันนะ โอ๊ย มึงทำใหญ่นักไอ้หมี่ เดินกึก ๆ เราเดินจงกรมมันเดินจากมา ตบหลังมันปั๊บ ไปเลยเคย ตัวนี้มักไปเสมอ เราได้ระวังกระจ่าย อย่างอื่นไม่ค่อยระวังยาก กระจ่ายระวังยากกว่าเพื่อน สำคัญที่ไอ้หมี่ตัวสำคัญ นอกนั้นก็ไม่ต้องระวังอะไร แต่กระจ่ายเราแน่ใจว่าเอาแน่ ไปเจอแล้วกัดเลย จึงได้ระวัง

เวลานี้กระจ่ายเยอะนะ จึงรู้ได้ชัดเลยว่าแมวในหมู่บ้านยกทัพกันมา ยกขบวนกันมากินสัตว์เราในวัดแล้วกลางคืนก็กลับไปนอนบ้าน คือกินอิ่มแล้วก็ไป กลางคืนไปนอนในบ้าน กลางวันเคยเหมือนไม่มีเรื่อง แล้วกลางคืนด้อมออกมาเข้ามาในนั้น กินจนหมด กระจ่ายนี้ครอกหนึ่ง ๆ ตั้งหลายตัว แล้วหมด เอ้ มันไปไหน ต้นเหตุที่เราจะได้ทำอันนี้(ส่งกะสีกันแมว)ขึ้นมาก็เราเดินไปหาดูสัตว์ ไปเห็นกระจ่ายหนึ่งบาง ๆ ติดกับ

ชนอยู่กับพื้น เราเลยจับขึ้นมาคู โส้ นี้ลูกกระต่าย แมวกินเมื่อคืนนี้แหละ เห็นแต่หนัง บาง ๆ ติดกับขนมัน ชัดเจนแล้ว แต่ก่อนเราก็ค่อนข้างแน่ใจอยู่แล้ว แต่ไม่เห็นประจักษ์ อย่างที่ไปดูวันนั้น นั่นละจากนั้นมาก็เอาใหญ่เลย สั่งให้ทำสังกะสีกันต้นเสา ๆ รอบ หมดเลย ที่นี้พวกกระต่ายกำลังหนาแน่นขึ้น ไปที่ไหนมีเยอะนะ ขึ้นรวดเร็วด้วย ตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่ตามที่ต่าง ๆ เพราะแมวไม่เข้ามาได้ มันแพร่หลายอย่างรวดเร็ว กระจอน กระแตก็มีอยู่ทั่วไป

เวลานี้กลางคืนบางคืนก็เห็นตัวหนึ่ง ถามพวก ตชด. เขาอนอนอยู่ข้างนอกพวกนี้ กลางคืนระยะนี้บางคืนก็เห็นตัวหนึ่ง บางคืนก็ไม่เห็น แต่ก่อนมันมาสามตัวสี่ตัว มันยก ขบวนออกมาเลย มาโดดเข้านี้กินสัตว์ อิ่มแล้วหนีไปนอนอยู่บ้านกลางคืน กลางวันอยู่ บ้านสบาย กลางคืนด้อมออกมา ที่แรกจริง ๆ มันอยู่ในวัด กินแล้วมันไม่กลับบ้าน ที่นี้ พระไล่ละชี พอพระไล่แล้วกลางวันก็เลยไปนอนอยู่ในบ้าน กลางคืนมากิน เพราะฉะนั้น ตอนที่มันนอนอยู่นี้กลางวัน กระแตจึงฉิบหายไประยะหนึ่ง กระแตที่เยวกลางวัน พวกนี้กัด ทั้งนั้นไม่ขึ้นอยู่กับคำว่าหิวไม่หิวนะ พอเจอนี้ด้อมใส่เลย พวกกระจอน กระแต พวกหนู แมวนี้ไม่เลือกเวลาหรือสถานที่ หิวไม่หิวกัดเลย มันไม่กัดแต่ไก่ เพราะไก่อยู่ในบ้านเขาก็มี เขาไม่สนใจกับไก่

เราจึงเป็นกังวลกับสัตว์ละชี ยัวเยี้ย ๆ เมื่อวานขึ้นหรือวันไหนเราเข้าไปในครัว โหย ครอกหนึ่งเอาใส่ตะกร้าใหญ่มานี้ ๘ ตัว ลูกกระต่าย แม่เดียว ๘ ตัวฟิงชี เราก็บอก อยู่ทางนั้นอีก ๖ ตัวหรือ ๑๐ ตัวข้างหัวมันเถอะ เราดูเท่านี้เราเลยหนี ๘ ตัวกับ ๖ ตัว เป็น ๑๔ แล้วเห็นไหม มันรวดเร็วนะ เราจึงต้องได้สงวนรักษา สงสาร คิดดูอย่างกฎที่เรา เดียวนี้มันมาจองแล้วนะ เรายิ่งระวังกลัวหมาเข้าไปไม่ใช่อะไร ถ้าไม่มีหมามันจะขึ้น นอนบนหลังคากฎที่เรา เราก็ไม่สนใจ อันนี้กลัวหมาเข้าไปกัดตายละชี จึงได้พูดอยู่เสมอ

ไล่มันไม่ยอมหนี มันไม่รู้จักไล่เสียด้วยนะ สองตัวสามตัวเป็นประจำ นี่ละสัตว์ เย็นที่ไหนมันก็อยู่ที่นั่นละดูเอา ก็คิดดูซิอย่างวัดหลวงตาบัว เมืองกาญจน์ หมูป่าร้อย เปอร์เซ็นต์ฟิงชีนะ จนท่านจันทร์จะตาย รับเคราะห์เลี้ยงดูเขา เราก็สงสารเพราะเรา ก็เป็นผู้เกี่ยวข้องกับสัตว์อยู่แล้ว ที่นี้ไปเห็นนั้นก็เข้ากันได้ทันที เลยเป็นความกังวล จึง ต้องได้ มีข้าวก็เอามาให้เลย วันนั้นได้ ๒,๐๔๐ ฤง ก่อนที่เราจะมา เพื่อหมูป่าตั้ง ๓๐๐ ตัว หมูป่าร้อยเปอร์เซ็นต์นะฟิงชี ที่แรกก็มีตัวหนึ่งสองตัวมากิน กินแล้วมันก็ไป บอกกัน บอกกันก็มาเรื่อย ๆ ที่นี้เราไม่ได้ให้ท่านจันทร์ไปเที่ยวดู ที่หอระฆังมีไหมแถว นั้นบนเขา เขาได้เคาะระฆังนัดเพื่อนเขามากินข้าวกับพระ นัดหมู ให้หัวหน้าใหญ่เขา เคาะระฆังขึ้นมากินอาหารกับพระ ทำไม่ถึงได้ว่าอย่างนั้น ก็ไม่มีระฆังมันก็ยังไม่หลงไหล มา คิดดูตั้ง ๒๐๐-๓๐๐ ตัวฟิงชี มันบอกกันมาเรื่อยนะ

แล้วมาเขาไม่ได้คิดว่าพระมีให้กินไม่มีให้กิน เขามารออยู่เต็ม ฟังซิหมูป่าร้อยเปอร์เซ็นต์ทำไมมันเป็น นี่ความตายใจ ธรรมอยู่ที่ไหน ความเมตตา ความสงสาร ธรรมแทรกเข้าหัวใจสัตว์เข้ากันได้สนิท ดูภายนอกไม่เห็นดูภายในหัวใจนั้นซิ นี่ละพระพุทธเจ้าดูโลกท่านดูอย่างนั้นมาสอนพวกเรา พวกเราหลับหูหลับตาไม่ยอมเชื่อ หัวชนฝาไปเลย นี่มันจมทั้งนั้นนะ ลงไม่เชื่อศาสนาแล้วตายทั้งนั้นจมทั้งนั้น จำกันให้ตึนะ นี่เราจนจะตายค่อยเปิดออก ๆ เปิดจ้าอยู่นี้แล้วจะให้ว่ายังไง หรือจะให้พูดอะไรอีก มันขนาดนั้นนะ ยิ่งแกลงเท่าไร ทุกสิ่งทุกอย่างก็รียายิ่งเข้มข้น ด้วยอำนาจความเมตตาสงสารมันจะไปกองอยู่ในนั้น มันจ้าอยู่นี้จะให้ว่ายังไง หลังไหลกันไม่ทราบยั้วเยี้ย ๆ เป็นกัปเป็นกัลป์มานั้น

อย่างที่เรเคยพูดแล้วเหมือนคนติดคุกติดตะราง พวกสันโทษก็ออกมา พวกโทษใหม่ก็เข้าไป ๆ อยู่อย่างนั้นตลอด อันนี้เรื่อนจำมันไม่ได้มากอย่างนั้น ในนรกมันน้อยเมื่อไร มนุษย์เราเต็มโลกนี้ไม่ได้พอกับนรกแต่ละหลุมนะ น้อยนิดเดียวเท่าหยิบมือเท่านั้นถ้าเทียบกับสัตว์นรก ฟังให้ตีพระพุทธเจ้าสอนโลกสอนยังงัย เปิดเผยอย่างขนาดนั้นนะ เวลานี้กิเลสเปิดเผย เหยียบย่ำทำลายความจริงทั้งหมด มันเหยียบลง มันลากสัตว์ไปลงนรก ๆ มันเหยียบธรรมที่เป็นของจริงหรือชนสัตว์ออกจากทุกข์ มันเหยียบธรรมเอาไว้ มันชนความทุกข์ใส่สัตว์ ลากสัตว์ลงนรก หลอกลวงประเภทต่าง ๆ มีแต่เรื่องของกิเลสทั้งนั้น อู๊ย ทุเรศนะ

แต่เรื่องธรรมไม่ได้เหมือนโลก ถ้าหากว่าเป็นโลกแล้ว โอ๊ย จะสลับสไลไปเห็นมาแล้วนะ นี่ไม่ใช่ว่าไปเห็นมาแล้วไม่เห็นมาแล้ว มันจ้าอยู่นี้จะให้ว่ายังไง ตลอดเวลานี้ แต่ธรรมท่านเป็นธรรม ท่านไม่เอนไม่เอียง เห็นก็รู้ว่าเห็น อะไร ๆ ก็รู้ทุกสิ่งทุกอย่างรู้ ท่านไม่มีอะไรมาดถ่วงจิตใจท่าน จึงเรียกว่าธรรมเหนือทุกอย่าง อารมณ์ที่จะชุ่นมัวจิตใจให้เกิดความโศกเศร้าเหงาหงอยท่านไม่มี แต่เห็นก็ยอมรับว่าเห็น แล้วมีความเมตตาครอบ นี่พระพุทธเจ้านามาสอนโลก สอนเล่น ๆ เหรอสอนพวกเรา ทำไมจึงหลับหูหลับตากัน ให้ระวังให้ตึนะ เวลาที่มีลมหายใจอยู่ให้ระวัง ระวังได้นะเวลานี้ หลบหลีกปลีกตัวได้ ถ้าลมหายใจขาดแล้วยังไงก็ฝังเลย ใครจะแก้ปฎิเสชขนาดไหนก็แก้มาเถอะ สามแดนโลกธาตุมีแต่พวกสำคัญตนว่าเก่งกว่านรก บทเวลาไปจมลงนรกไม่เห็นเก่ง ถ้าเก่งกว่าศาสนา ศาสนาสอนแล้วเป็นยังงัยจริงไหม นั้นไม่เห็นเก่งกว่าศาสนา สอนไว้ยังงัยเป็นอย่างนั้น

เราจึงได้สอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย ใครจะว่าอะไรก็ตามเราไม่มีอะไรกับโลกเราบอกตรง ๆ เรื่องของโลก เราไม่คิดว่าคนนั้นเป็นเวรเป็นกรรมต่อเรามาคิดอาฆาตมาดร้ายอะไรต่อเรา เราไม่มีเราบอกตรง ๆ มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ครอบโลกธาตุอยู่

ตลอดในหัวใจอันนี้ ใจมันมีขอบเขตเมื่อไรใจนะ ให้เปิดกิเลสออกซิ เวลานี้กิเลสปิดไว้ มันก็เหมือนแก้วครอบตะเกียงดำ ๆ ปิดไว้ แสงตะเกียงมันจะจำขนาดไหนมันก็อยู่ใน แก้วครอบดำ ๆ มันก็ไม่เห็นละซี ใจ้ความรู้รู้ทุกคน แต่สิ่งที่ครอบเอาไว้มันไม่เห็น พระพุทธเจ้าเปิดออกหมดแล้วก็เห็นหมดละซี ก็ความรู้มันเต็มตัวอยู่แล้วทำไมจะไม่เห็น สิ่งที่จะให้รู้ให้สัมผัสมันเห็นอยู่มีอยู่นั้นจะหลีกกันไปได้อย่างไร จะไม่รู้ได้ยังไง สิ่งใดที่ควรจะ รู้จะเห็นมันจะเห็นทันทีรู้ทันที ไม่ต้องไปถามใคร ไม่ถามหาใครมาเป็นพยานนะเรื่อง ความจริง นี่ละเรื่องศาสดาเอกสอนโลกสอนอย่างนี้มา พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอน แบบเดียวกัน

เป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสารคู่บ้านคู่เมือง คือพุทธศาสนาทุกพระองค์ นอกนั้นเรา ไม่ปฏิเสธ เป็นศาสนามลัทธิกิเลส ลูบ ๆ คลำ ๆ ไป อะไรที่ชอบใจก็ว่าอันนั้นถูกอันนี้ถูก ไป อันไหนไม่ชอบใจก็ปิด ธรรมพระพุทธเจ้าไม่เอนไม่เอียง ดิบอกว่าดี ชั่วบอกชั่ว เสมอไปเลย นั่น แล้วก็ไม่มีอารมณ์กับสัตว์โลก ที่จะมากดถ่วงจิตใจให้ได้รับความเดือด ร้อน เพราะความเจตความทุกข์ความเดือดร้อนของสัตว์ จะมาสร้างอารมณ์ขึ้นในใจพระ พุทธเจ้าไม่มี เพราะอันนั้นเป็นเรื่องของสมมุติ นรกทุกหลุมเป็นสมมุติทั้งนั้น มีอยู่ใน แดนสมมุติ วัฏจักรสามโลกธาตุนี้เป็นแดนสมมุติทั้งหมด ผู้ที่ทรงความบริสุทธิ์เต็มที แล้วเหนือหมด ถึงได้สนุกดูละซี

ท่านไม่ได้ดูแบบหลับหูหลับตาเหมือนเรา ยังว่าสอนเล่น ๆ อยู่เหอ เห็นไหม ละเขาเข้าออกเรือนจำ เท่านั้นละก็เป็นพยานได้แล้ว ถึงไม่มากก็อยู่อย่างนั้น หลั่งไหล เข้าหลั่งไหลออก ผู้สั้นโทษออกไป โทษหนักโทษเบาถึงเวลาแล้วออก พวกเข้าเข้าเรื่อย ประสับประสานไม่มีขาด เรือนจำร้างไม่มีคนชั่วไม่มี คนชั่วมันมีอยู่เหมือนกับคนดีสับ ปน คนชั่วสัตว์ชั่ว อันนี้แดนนรก ไม่ว่าแต่คนตกนรกนะ สัตว์ก็ไปตก กรรมมีขนาดไหน มันจะไปตามร่องรอยของกรรมลากลง ๆ เป็นธรรมชาตินะ ดิ่งลงเอง ๆ ไม่มีใครไปลาก แหละ กรรมเจ้าของมันแหละลากเจ้าของ ลากขึ้นก็เหมือนกัน กรรมดีเจ้าของลากขึ้น เอง พยุงขึ้นเลย

ไม่ต้องไปถามใครละเรื่องสวรรค์นิพพานมีกี่ชั้น ขอให้สร้างความคิดให้ดีก็แล้วกัน นี่ละทางเดินเพื่อสวรรค์นิพพาน พระพุทธเจ้าบอกไว้แล้ว การทำทาน การรักษาศีล การ เจริญเมตตาภาวนารักษาตัวให้เป็นคนดี มีศีลธรรมประจำตัว นี่ละทางเบิกเพื่อไป สวรรค์นิพพาน ไม่ต้องไปถามใคร กรรมที่เราสร้างไว้นี้จะบุกเบิกถึงเลย ทางนรกก็ เหมือนกัน ไม่ต้องสร้างว่าทางนรกเป็นยังไง ๆ เราสร้างด้วยความชั่วของเรามันบอก แล้ว ๆ ไม่ต้องไปถามใคร ผีงเลยทันทีดีกับชั่ว จึงไม่มีกรูหมายป้ายทางว่าไปนี่ระยะ นั้น ทางนั้นปลีกนั้นแะนี่ย่าไป หลงทางไม่มี ผีงเลย ๆ แหละ

จิตใจเป็นของเล่นเมื่อไร เดียวนี้ถูกกิเลสปิด อยู่ในส้วมในถ่านมูตรคูทักบะเอา ๆ ไม่เห็นวีแววของจิตใจที่เลิศเลอนั้น นั่นละถูกสิ่งลามกจากเปรตนั้นปิดบังเอาไว้ คนจึงสร้างตั้งแต่ความชั่ว ความดีนี้ไม่ค่อยอยากทำ ถ้าเรื่องความชั่วออกหน้าออกตาทุกแห่ง หนตำบล ทุกโลก โลกสงสารนี้ การทำความชั่วไม่ขะแยง ออกหน้าออกตา ตลาดตเล ไม่มี ออกได้หมดไม่มีตลาดจำกัด ว่านั่นไปจ่ายตลาดที่นั่นที่นี้ ตลาดความชั่วของสัตว์โลกนี้มีอยู่ทั่วไปหมด ออกได้ทั้งนั้น ๆ แต่ความดีนี้ไม่ค่อยออกได้

เราเห็นตัวอย่างไม่ใช่เธอ จะไปวัดไปวา ต่อไปจะต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ เวลานี้ก็มีแล้วนะ หลบ ๆ ซ่อน ๆ ออกอย่างเปิดอย่างเผยไม่ได้ กิเลสมันเหยียบเอา ๆ ดูถูกเหยียดหยามเยาะเย้ยต่าง ๆ ซี้ นี ๆ เขาจะไปสวรรค์นิพพานนะ ให้เขาไปเขาจะไม่ได้มาแย่งปลาเรากิน ปลาหนองนั้นมีเยอะนะ ถ้าพวกนี้มันไม่ไปสวรรค์นิพพานมันจะมาแย่งปลาเรา เราจะได้ไม่ได้หากินสะดวก ให้เขาไป ๆ พวกเราจะได้สนุกหากินไม่มีใครมาแย่ง นั่นเห็นไหมมันเยาะเย้ยกัน นี่ละกิเลสมันออกตลาดเห็นไหม เวลานี้ออกเต็มบ้านเต็มเมือง

พูดแล้วเราสลดสังเวชนะ ดูคนเดียวเหมือนบ้าดู โลกมันเป็นยังงี้ดูมันเห็นจริง ๆ นี่ ไปถามใครมาเป็นสักขีพยาน มันจำอยู่นั้นจะให้ถามใคร นี่ ๆ ดูเอาซิ(กระโถน) จำอยู่นี้ เห็นไหมนี้ จะถามใครมองมาก็เห็นอยู่นี้ ใครปฏิเสธได้ไหมว่าสิ่งนี้ไม่มี เอ้า ถ้าไม่ใช่คนตาบอดดูมานี้เห็นหมด นี่ละความรู้ของพระพุทธเจ้าของพระอรหันต์ท่านที่แจ้ง ขาวดาวกระจ่างกับสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลาย เป็นยังงี้เห็นอย่างนั้น ไม่ต้องไปถาม นั่นละท่านเอามาสอนโลก ท่านสอนเล่น ๆ เมื่อไร พวกเรายังจะมาโกหกตัวเองแล้วก็ไปเหยียบย่ำพระพุทธเจ้า ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มีแล้วจม จมตลอดเวลา สร้างแต่ความจมให้เจ้าของมันมีอย่างเธอมนุษย์เรา

เกิดมานี้ก็ปีก็เดือนแล้ว เป็นยังงี้มีความดีเท่าไรบ้าง ที่จะพืดจะเหวี่ยงแย่งตัวออกให้หลุดพ้นจากทุกข์ด้วยอำนาจแห่งความดี มีมากมีน้อยเท่าไรให้ดูเจ้าของนะ อย่าไปดูต้นไม้ภูเขา เขาไม่ไปนรกสวรรค์นะพวกนี้ละ ตัวจะไปนรกสวรรค์คือตัวของเรา เอาร่างกายนี้เป็นเครื่องมือ ตัวใจจะไปนรกไปสวรรค์ นั่นละผู้บงการอยู่ในหัวใจ คิดดีคิดชั่วจะออกจากหัวใจ นี่ละตัวจะไปตัวนี้ ตัวเหล่านี้ไม่ไป ร่างกายสังขารไม่ไป เหมือนกับโลกทั่ว ๆ ไป ตายแล้วเขาจะทิ้งไม่ทิ้ง อะไรอยู่ที่ไหนก็เคลื่อนอยู่อย่างนั้นดังที่เราเห็น แต่ใจมันไม่มีป่าช้ามันไม่เคยตาย

ใจไม่เคยตาย ทุกข์ยอมรับว่าทุกข์ อย่างตกนรกทุกข์แสนสาหัสก็ยอมรับว่าทุกข์ แสนสาหัส หากไม่ยอมฉิบหาย พ้นจากนั้นมาแล้วเบามาแล้วก็ออกมาอีก ออกมาก็เลสก็ปิดไว้อีกเหมือนไม่เคยตกนรกเลย มาสร้างแต่ความชั่ว เพราะกิเลสอยากให้สร้างแต่

ความชั่ว เมื่อมันอยากมันหิวอะไรมันก็กินชิคนเรา อยากข้าวหิวข้าวก็กินข้าว อยากอะไรหิวอะไรกินอันนั้น ๆ นี่มันหิวอยากทำอันนี้คือความชั่วนั้น มันก็ทำลงไปแล้วเอาอีกอยู่อย่างนั้น หุย พุดแล้วเราสลตสังเวชนะจะว่าไง มันขนาดนั้นนะโลกอันนี้ นี่ก็พยายามสั่งสอน

วัตถุไทยทานที่บิณฑบาตจากพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่คลังหลวง นี่เป็นอันดับสองนะ เราพูดจริง ๆ อันดับแรกเราพินิจจิตใจของคน ซึ่งเวลานี้กำลังจมมากจากกิเลสเหยียบย่ำทำลาย ไม่เห็นบาปเห็นบุญเลย เห็นแต่ความทะเยอทะยานซึ่งเป็นเรื่องทางที่จะสร้างบาป มันเห็นอย่างนั้น นอกนั้นไม่ค่อยเห็น จึงรื้อฟื้นขึ้นมา ไปที่ไหนก็เทศนาว่าการ ใจ ๆ สำคัญ คือใจไม่เคยตาย ตัวนี้ละจะสมบุกสมบันรับเคราะห์รับกรรม เพราะฉะนั้นจึงต้องบำรุงจิตใจให้ดี ถ้าตัวนี้ไม่ดีอะไรจะดีขนาดไหนก็ไม่มีความหมาย อย่าเข้าใจว่าดีกรรมบ้านช่องถนนหนทาง สมบัติศฤงคารบริวารท่านทั้งหลาย ว่าเป็นของดีของดี มีอุทธาตักดานุภาพนะ ไม่มี พอลมหายใจขาดปั๊บขาดสะบั้นลงไปเลย

เพราะเราเป็นผู้ไปเกี่ยวโยงเขานี้ ไปถือเขาว่าอันนั้นเป็นของเรา ๆ พอทางนี้ขาดสะบั้นลงไป อันนั้นเขาเป็นของเขาอยู่แล้วจะให้เขาเป็นของใคร ใครจะมาสืบต่อก็สืบต่อ ไม่สืบต่อเขาก็เป็นของเขาอยู่งั้น ตัวใจนั้นซี เวลามีชีวิตอยู่คว่ำตั้งแต่ น้ำเหลว ๆ อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี หัวใจมันเลวขนาดไหนมันไม่ดู มันเอาอันนั้นมาเป็นที่พึ่ง ที่พึ่งก็คือพินคือไฟ ตายแล้วไม่มีที่พึ่งแหละ ขาดสะบั้น ความดีไม่มี เพราะฉะนั้นความดีทุกอย่างให้สร้าง

ธาตุขันธ์มีอยู่ยอมรับด้วยกันทุกคน โลกอันนี้เป็นโลกสร้างอยู่สร้างกิน ต้องมีที่อยู่หลับที่นอนที่ไปที่มา ที่ซบที่ถ่ายเป็นธรรมดา โลกอันนี้มี ก็ต้องสร้างไว้เพื่อโลกอันนี้ แล้วโลกอันนี้ภายในใจมีอีก นั้น ใจมีอะไรเป็นที่พึ่งที่อาศัย ภายนอกอย่างที่ว่านี้ เกี่ยวกับเรื่องร่างกายก็อาศัยสิ่งเหล่านี้ แล้วภายในมีอะไรเป็นที่อาศัย นั้นมันต้องย้อนเข้า ๆ ภายในไม่งั้นจะไม่ได้ที่พึ่ง ตายทิ้งเปล่า ๆ นะ นี่พูดอย่าง ถ้าหากแบบโลกพุด แบบโลก ๆ เขาเคยพุดสนุกสนานก็ว่าสนุกพุด ว้างั้นเลย คือมันไม่มีสะทกสะท้าน ไม่มีหวั่นมีไหวในสิ่งที่รู้ที่เห็นว่าจะผิตไป ว้างั้นเลยนะ ถึงขนาดนั้นพี่น้องทั้งหลายฟังเอาซิ ดูชิกิริยาทำทางเป็นยังงี้เวลานี้พุดกับพี่น้องทั้งหลาย หรือว่ามาโกรธมาแค้นจะมาลัษมาย่าพี่น้องทั้งหลายอย่างนั้นหรือ สับย่ำกิเลสต่างหาก มันเหยียบย่ำทำลายโลกเหลือประมาณ ทนไม่ได้ก็ออกเสียบ้างซิจะว่าไง

โห ของเล่นเมื่อไร มีแต่งูเห่า มีแต่พวกจงอาง สามเหลี่ยม ทั้งนี้รอบตัว รัตคอเราอยู่ตลอดเวลา เรายังเพลินว่าเป็นสายสร้อยสังวาลย์ ไอ้เท่าไอ้จงอางมันพันคอเราให้ได้สายสร้อยสังวาลย์มาประดับประดาตกแต่งดูซินะ สายสร้อยกับจงอางมันต่างกันยัง

ไขมันไม่รู้ คนที่เขาดูเขารู้ สายสร้อยเขาก็รู้ จงอางเขาก็รู้ แล้วเป็นยังงี้ดูได้ไหม พวกเรา พันกับจงอาง สามเหลี่ยม อยู่อย่างเพลินตัวไม่รู้นะ ความโลภมันก็กล่อม มันไม่ให้เห็นว่าเป็นจงอาง ความโกรธมันก็กล่อม มันไม่ให้เห็นว่าเป็นสามเหลี่ยม ราคะตัณหามันยิ่งมัดเข้าไป ๆ จนจะอาเจียนออกมา เห็นผู้หญิงผู้ชายยังเป็นบ้าอีกนุ่นนะเห็นไหม มันเป็นคนนั้นนะเวลานี้

มันมัดคอขังไม่รู้ว่าเป็นคอกุเห่า ไม้รู้ ที่นี้ตาเรากับตาที่วานั้นต่างกันยังไง ดูแล้วมันก็รู้ อันไหนเป็น เห่า จงอาง สามเหลี่ยม(ทำทาน) มันก็รู้ ที่นี้ธรรมจ๋าเข้าไปมันเห็นหมด จะว่าไง แล้วยังจะมาพันคอกอยู่หรือ ให้คลี่คลายออกบ้าง เวลามันชี้เกี้ยวชี้คร้านมาก ๆ นั้นละมันกำลังมัดคอเรา ชี้เกี้ยวมากเท่าไรหมอนยิ่งสนิทกันเข้าเรื่อยนะ เสื้ออยู่ที่ไหนก็กลิ้งเข้ามา ไม่กลิ้งเข้ามาคือว่า ถ้าเสื้อไม่กลิ้งเข้ามา ทำไมมันเชอชานักเสื้อนี้ไม่ทันใจกู มือคว้าเอามา นี่ละมันกล่อมเข้าใจไหม มันมีแต่สิ่งเหล่านี้แหละกล่อม ไล่เข้าทางจงกรม แฉลบออกโน้น ไล่เข้าทางนี้แฉลบออกทางโน้น มันไม่ยอมเข้าทางจงกรม ปิดประตูเสื้อหมอนเอาใส่ในลังไว้ กุญแจล็อก มันก็ฟาดกุญแจแตก ลากเอาหมอนออกมาเสื้อออกมา เห็นไหมกิเลสมันเก่งไหม

นี่ละมันเพ่นพ่าน อยู่ในหัวใจเราทุกคน ให้ดูหัวใจเจ้าของซี เราอย่าไปตำหนิคนหนึ่งคนใดไม่ถูกนะ นี่สอนเพื่อให้เข้าใจหัวใจทุกคน ๆ สิ่งเหล่านี้มีอยู่กับหัวใจทุกคน เปิดเข้าไป เอา มิ่งชี้เกี้ยวหรือ มิ่งเอามรรคผลนิพพานมาให้กูที่ไหนชี้เกี้ยวนี้ ชี้เกี้ยวทำความดี กูจะสร้างความคิด ฟาดกูมิ่งก็ไม่ใช่ไรไซ้ใหม่ ความเด็ดเดี่ยวใส่กัน กูมิ่งไม่ได้เป็นความหยาบนะ ความเด็ดเดี่ยวพัดกัน โลกกิเลสตัวสกปรกมันไม่ให้ไปแตะมันนะ พุดอะไร ๆ ว่าสกปรกโสภณม ดูตัวอย่างนั้นอย่างนี้ ตัวกิเลสมันตัวสกปรกมากจริง ๆ ไม่ให้ไปแตะมัน

เมื่อความจริงคือน้ำชะล้างเข้าไปคือธรรม มันหาว่าน้ำนี้สกปรกสู้วมไม่ได้เข้าใจไหมละ อย่างนั้นนะ พวกเราที่พวกสู้วมไม่ได้ เอา ใครเก่งสร้างลงไปว่าอย่างนี้เลย ลงศาสนาพระพุทธเจ้ายังมีครองโลกมาอยู่เป็นประจำนี่ ก็คือเรื่องอันนี้มีเป็นประจำ ศาสดาจึงมาสอนเป็นประจำ ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่มีพระพุทธเจ้าไม่จำเป็นมาสอนโลก สอนหาอะไร สอนก็เพื่อรื้อขนสัตว์โลกออกจากกองทุกข์ทั้งนั้น ถ้าต่างคนต่างมีความสุขสมบูรณ์พูนผลแล้ว พระพุทธเจ้าไม่จำเป็นจะต้องมาสอนโลก

เพราะการสร้างบารมีเพื่อความเป็นพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ มันเท่าไร ก็กับที่กัลป์กว่าจะได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา เมื่อเห็นสัตว์ทั้งหลายมีความพึงพอใจ อยู่สะดวกสบายแล้ว พระพุทธเจ้าตัดทันทีไม่จำเป็นต้องสร้างให้ลำบาก นี่สร้างมาก็เพื่อ

รื้อขนสัตว์นั่นเอง เราเห็นใจพระพุทธเจ้าบ้างซิ เป็นยังไง สอนอะไรผิดที่ไหน ไม่เคยผิดนะ

เราสอนโลกนี้สอนทางด้านจิตใจเป็นที่หนึ่งนะ ด้านวัตถุที่จะช่วยชาติบ้านเมือง ทางส่วนร่างกายที่อยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนก็เป็นอีกอันหนึ่ง เป็นความจำเป็นด้านหนึ่ง ทางด้านจิตใจที่จะรื้อฟื้นหรือยกยอลิ่งเหล่านี้ขึ้นเป็นของสำคัญมาก ถ้าด้านจิตใจไม่มีธรรม มีธรรมไม่มีเหตุมีผลแล้ว สิ่งเหล่านี้บรรลัยไปได้ เจ้าของก็บรรลัย จึงต้องหนุนทางด้านจิตใจให้รู้ศีลรู้ธรรม ก็คือรู้เหตุรู้ผลรู้จักหลบหลีกปลีกตัวในสิ่งชั่วช้าลามก รู้จักบำเพ็ญในสิ่งที่ดี นั่นเรียกว่าธรรม ท่านสอนอย่างนั้นนี่นะ

จึงสอนธรรมเข้าไป ไปเทศน์ที่ไหนก็ไม่พ้น สุดท้ายก็ไม่มีที่ยึด เพราะมันว่าแห้วจริง ๆ ไปที่ไหนไขว่คว้าเป็นบ้ากัน หลักเกณฑ์ที่จะยึดมั่นไม่ยอมสนใจ จึงเอาพุทโธเข้าเอา ๆ ยึดพุทโธ นี่เป็นปฐมฤกษ์ ขอให้ยึดนี้ก่อน พอได้พุทโธเข้าไป พุทโธหนาแน่นเข้าไป ใจจะมีที่พักที่อยู่ที่อาศัย สงบร่มเย็นเข้าไปก็เริ่มเห็นผล เห็นผลแล้วก็เริ่มเกิดความสนใจ แล้วจิตก็ยิ่งสว่างขึ้น ๆ ยิ่งเพิ่มกำลังเข้าไป เลยกลายเป็นอจลศรัทธา ไม่มีความหวั่นไหวต่ออุปสรรคทั้งหลายแล้ว ยอมรับว่าบาปบุญมีขึ้นทันทีในหัวใจ เป็นอย่างนั้นนะ จึงต้องพยายามสอน ไปที่ไหนก็สอนอย่างนี้เพราะมันไขว่คว้ามาก

เราอย่าไปดูนะวายศถาบรรดาศักดิ์สูง เขาเป็นคนสูง เขาเป็นคนมั่งมีศรีสุข เป็นมหาเศรษฐีกุฎุมพี นั้นเขามีความสุข อย่าหาเรื่องพูดนะ กิเลสหลอกคนให้ลืมตัวต่างหาก มีมากเท่าไร ๆ ถ้าไม่มีธรรมแทรกในใจตัวนี้ละตัวสร้างทิฐิมานะโอ้อวดเขาเยอหยิ่งจองหองคือตัวนี้เอง ตัวว่าตัวมั่งมีศรีสุข ตัวมียศถาบรรดาศักดิ์ อำนาจวาสนากว้างขวาง มันกว้างขวางแต่กิเลสมันซิ ความดีที่จะแทรกเข้าไปในหัวใจพอให้ได้รับความสุขบ้างไม่มีเลย นี่เราดูคนเราดูผิดหวังมานานแล้วไม่ใช่เหรอ เอาดู คุณคนดูให้ดี ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาถึงผู้น้อย ดูให้ดี

เราอย่าเข้าใจว่าตาสีตาสามีความทุกข์ยิ่งกว่าคนมั่งมีศรีสุข คนมั่งมีศรีสุขนั้นหามกองทุกข์ใหญ่ยิ่งกว่าตาสีตาสายู่ตามท้องนา พวกนี้เขาไม่ได้มีความทุกข์มากอะไรนะ การหาอยู่หากินหาเข้ากินเย็นธรรมดาเขาก็อยู่สบาย ไม่ได้สร้างอารมณ์ฟินไฟเผาเจ้าของมากกว่าพวกนี้ พวกนี้กองอารมณ์ใหญ่ คลังอารมณ์ใหญ่ที่สุด เราไม่ได้ประมาทเอาธรรมจับเข้าไปมันเป็นอย่างนี้ แล้วสุดท้ายก็ไม่มีอะไร ตื่นลม ๆ แล้ง ๆ ตื่นลมเจ้าของ ความสำคัญเจ้าของว่ามีนั่นว่ามีนี่ ก็เอาออกเยอหยิ่งจองหองพองตัวละซิ แล้วก็เป็นการทำลายตัวอยู่ในนั้นอีก ดูถูกเหยียดหยามเขาก็เท่ากับทำลายตัวเอง มันรู้ตัวไม่ได้

นี่กิเลสมันซ้อน ๆ อย่างนี้ละ ดูไปมันสลับซับซ้อนมาก ธรรมจำเข้าไปมันเห็นหมดจะว่าไง พระพุทธเจ้ามาสอนโลกไม่จริงจัง ๆ ไม่มาสอนโลก โลกวิทู หมายความว่า

ยังไป อาโลโก อุทปาติ สว่างทั้งกลางวันกลางคืน โลกวิทู รู้แจ้งหมดทั้งโลกนอกโลกใน ตลอดทั่วถึงใครเกินศาสตาวะ พวกเรามีตบอดไม่มีใครเกินพวกเรา ฟังซิ มันไปแข่งกัน ด้วยความมีตบอดไม่มีใครเกินพวกเรา ๆ ท่าน ๆ

ดีไม่ดีไปนี้เราจะได้ระวังแผงจรรยาที่ปิดอยู่ทางเข้าไปครั้นนั้นนะ ไปนี้มันจะหลับตาไปนะพวกในคร้ว ไปชนแผงนั้น เราจะได้บอกตำรวจจรรยาไว้ เอาไม้ค้อยตีหน้าผาก มันให้หน่อย แผงนี้เขากันไว้ให้คนตาดิดู นี่มันตาบอดมาจากไหนมาชนแผงเรา เขาจับเข้าคุกอีกพวกนี้ละ เราชี้เก็ยไปลากมันออกมาจากคุกเข้าใจใหม่ พุดแล้วมันโมโห มันหลับตาไป หลับตาอะไร หลับตาใจเข้าใจใหม่ความหมายนี้ ใจมันมีตมันบอดมันไม่ได้สนใจคิดแ่งนั้นแ่งนี้ ถ้าใจมีธรรมมีธรรมแล้วจะแพรวพราว ๆ ไปไหนมันจะรอบตัว ๆ เป็นอย่างนั้นนะใจ ใจคนเราธรรมดากับใจผู้มีธรรมต่างกัน และใจผู้บริสุทธิ์อีกอย่าเอาไปเทียบนะ ไม่มีอะไรเทียบได้เลย นั้นละใจของท่านผู้บริสุทธิ์พระพุทเจ้าพระอรหันต์ ท่านเป็นอย่างนั้นนะ

แต่ท่านไม่หนักไม่หน่วง มีเหมือนไม่มี ฟังแต่ว่าธรรม ธรรมคือความพอดีตลอด อันใดที่ควรจะออกไปเป็นประโยชน์แก่โลกหนักเบาเล็กน้อย จะค่อยไหลออกเอง ๆ อันไหนที่ควรจะออกมากก็ออกมาก อันไหนที่ควรจะท่มฝึงเลยทันที ถ้าไม่ควรแล้วดิงก็ไม่ออก นั้นธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ไม่ได้เหมือนโลก โลกไม่มีความพอดี อะไรไม่มีความพอดีก็อยู่กับโลกนั้นละ เราพยายามเต็มกำลังความสามารถแล้ว ๓ ปีกว่าแล้วนะสอนโลก เหมือนที่เรานี้เป็นคนทุกซ์คนจนล้นโลกล้นสงสารไปแล้วไม่มีใครเกินเรา ที่สอนโลกเวลานี้

ไปที่ไหนก็ตักเตือนเพื่อให้รู้เนื้อรู้ตัว เกี่ยวกับความอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนเป็นเขาเป็นเรา ครอบครัวเขาครอบครัวเรา บ้านเข่าบ้านเราเป็นชั้น ๆ เป็นอำเภอขึ้นอำเภอขึ้น แยกออกไปทั่วประเทศไทย เข้าในอวัยวะอันเดียวกันหมด อย่างที่สอนสมบัติเงินทองที่เป็นหัวใจของชาติคือคลังหลวงเห็นไหม นั้นละจุดใหญ่ของชาติไทยเราทั้งชาติ เราจึงขอพิณทบาทที่นั่นที่นี้ เราไม่ได้พิณทบาทมาเอาเรานะ เราพอทุกอย่างแล้ว สิ่งเหล่านี้เราไปยุ่งกับมันอะไรประสาแหรธาตุ พุดให้มันเต็มยันเข้าไปอย่างนี้ อะไรจะเลิศยิ่งกว่าธรรม อันนี้พวกเราก็พวกธาตุจะว่าไง มันสมควรกับสิ่งเหล่านี้ก็ต้องหาสิ่งเหล่านี้มาปรนปรีอ บำรุงรักษา กัน ให้พากันเข้าใจอย่างนี้ละ เอารักษาส่งเหล่านี้ รักษาใจก็ให้รักษานั้น

เราจึงต้องสอนทางด้านจิตใจให้มาก ให้รู้เนื้อรู้ตัวทุกคน ภายนอกให้มีหลักมีเกณฑ์ ภายในให้มีหลักมีเกณฑ์ ภายนอกการประพฤติเนื้อประพฤติตัวให้มีหลักมีเกณฑ์ ตลอดถึงการรักษาชาติบ้านเมือง ให้ต่างคนต่างเป็นเนื้อเป็นหนัง เป็นสิทธิอันเด็ดขาดเต็มตัว ๆ ด้วยกันทุกคนในการที่จะรักษาชาติของตนเอง ให้พร้อมเพรียงกัน มีความรัก

ชาติเป็นพื้นฐาน ความสละเพื่อรักษาชาติของตนเป็นอันดับต่อมาด้วยความสามัคคี อันนี้ก็สอน สอนให้รู้เนื้อรู้ตัวอย่าลืมเนื้อลืมตัว อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเหตุเกินผล จะเป็นบ้าไม่เลิกนะ การอยู่การกินท้องเราท้องเขามันเท่ากัน ไม่มีใครกินเลยท้องอืดไปแล้วจนท้องแตกนอกจากชุกคนเดียว กินอึดมั่นก็รู้ ก็เพียงเท่านี้ เอามาหาเศรษฐกิจมาก็กินก็อึดท้องเท่ากัน คนทุกคนจะเชียวใจมากินอึดท้องแล้วก็พอเหมือนกัน ให้รู้จักความพอดี ความพอดีของธาตุของชั้นมีเพียงเท่านี้

ที่นี้ความพอดีของธรรมมีแล้วยัง เอาซิ วันนี้อยู่ผาสุกเย็นใจ ระลึกถึงอันไหนก็มีแต่คุณงามความดีที่เราสร้างไว้ ๆ เป็นอาหารหล่อเลี้ยงจิตใจ นี่เป็นความพอดี ๆ ให้มีอันนี้ก็ให้มี อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวปล่อยใจเป็นของสำคัญมากนะ เสียมากทีเดียว นี่ที่เราสอนพี่น้องทั้งหลาย ไปที่ไหนไม่พ้นที่จะสอนพุทธ เพื่อให้ที่ยึดที่เกาะ มันไขว่คว้าจริง ๆ ทั่วแดนเมืองไทย เราไม่ต้องเอาเมืองนอกเมืองนามาพูด เมืองไทยเรานี้ไปสถานที่ไหนมีแต่ถือพุทธ ๆ ถือศีลมันก็ไม่ว่านะ หัวใจมันเป็นผี พุทธมีที่ไหน เพราะฉะนั้นจึงเอาพุทธแทรกเข้าไปบ้าง นี่ไม่ใช่ผีนี้พุทธ เราประกาศตนว่าถือพุทธ ๆ มีแต่ผีโลภผีโกรธผีโกรธผีหลง ผีลืมเนื้อลืมตัว ผีไม่มีป่าช้า เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มหัวใจเขาหัวใจเรา ดูบ้างซิ นั่นสอนอย่างนี้ต่างหากนี่นะ

ให้มีหลักมีเกณฑ์ทั้งภายนอกภายใน ให้มีชื่อมีแปะ อะไรก็ให้มีกฎมีเกณฑ์บ้าง เละละ ๆ เทอะ ๆ ไปหมดนะเมืองไทยเรา เอาธรรมจับเข้า โห้ย มันจะดูไม่ได้ การอยู่ การกินการใช้การสอยเละ ๆ เทอะ ๆ ไปหมด เมืองไหนจะเก่งยิ่งกว่าเมืองไทยที่เละ ๆ เทอะ ๆ ไม่มีประมาณ คือทำตามชอบใจตามใจชอบ ตลอดถึงเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นุ่งผ้าถุงชิ้นนุ่งกางกอกกางเกงเหมือนจิกโกจิกเก้ เข้ามาในวัดเราจะตัดไม้เรียวหรือเอาค้อนนี้มัดใส่ปากไอ้หมีมัน ให้มันทั้งกัดทั้งไล้ตีมันพวกนี้ การนุ่งห่มตามันบอดหรือมันไม่ดูเหรอ นุ่งห่มแบบจิกโกจิกเก้จะเห็นที่อยู่มัน จะเห็นห่ามันก็ไม่ดู มันเรียนวิชาเลยหมาไปแล้วมันไม่รู้จักขนบประเพณีของมนุษย์เขาใช้กันยังงี้บ้าง มันถึงเอาประเพณีเรื่องของสัตว์มาใช้ ตลอดเข้าวัดเข้าวาเหยียบหัวพระหัวเณรไป เพราะกิเลสมันจุ่นจ้านมาก มันหน้าด้านมากไม่รู้จักอาย มันก็เป็นไปอย่างนี้

ให้ระวังนะเข้ามาในนี้ เราจะได้เตรียมไว้ตัดไม้ไว้กองไว้นี้ ผู้ใดเข้ามานุ่งลอนจ้อน เล่นแฉ้นเข้ามาเราจะเอาไม้ตีมันเลย แล้วก็ยกไอ้หมีด้วย เอาตะไกรยัดใส่ปากไอ้หมีด้วย มึงไปดูนะไอ้หมี คนใดมันแต่งตัววับ ๆ แวม ๆ หรุ ๆ ฟู่ ๆ ฟ่า ๆ ให้มึงจับเล็กออกไป ตัวนี้ยังไม่ได้หนีบ ตัวนี้ยังไม่ได้ผ่า มึงฟาดเข้าไปแล้วหนีบขาเขาด้วย เอาอย่างนั้นนะเราจะบอกไอ้หมีด้วย บอกไอ้หมีเสียก่อน ไอ้หมีมันใจกล้า ตัวเหล่านั้นมันจะกลัว มันเห็น

แตงวับ ๆ แวม ๆ มามันจะวิ่งเข้าป่าหมด ไอ้หมีคงยังไม่วิ่ง มันคงจะต่อสู้อย่างเสียก่อนไอ้หมี เพราะฉะนั้นเราถึงมอบหน้าที่ให้ไอ้หมี

มันไม่มีกฎไม่มีระเบียบอะไรเลย นี่เหลวไหลโลเลนะ ไม่มีกฎไม่มีระเบียบ ประเพณีของเขาไปที่ใดเมืองไหนเขานุ่งห่มกันยังไง ๆ นั่นละแบบนั้นชนบประเพณีของเขา เขาใช้เป็นแบบเป็นฉบับมีขอบมีเขต ประเพณีของเมืองไทยเรามีอะไร มีทั้งหมดทั้งหมาทั้งเปิดทั้งไก่ การอยู่การกินการใช้การสอยการนุ่งการห่มแบบนั้นทั้งนั้น ไม่มีกฎมีเกณฑ์เลย ฟังให้ตีค่านี้นะ เอาละพอ เป็นยังไงละฟังเทศน์ (วันนี้เด็ดเลยเจ้าคะ) มันต้องเด็ดบ้างซิมันโมโหมานาน

วันนี้ก็เทศน์แรงอยู่นะรู้สึกเหนื่อย ทั้งฉันจ้งหันแล้วใหม่ ๆ มันยังรู้สึก ถ้ายิ่งตอนบ่ายแล้ว โห้ย ขนาดนี้ขึ้นแล้วนะ ที่เราเทศน์อย่างนี้ คือเวลาฉันจ้งหันแล้วมันมีกำลังอะไรหนุนมัน โรคอันนี้ไม่ค่อยกระเทือนง่าย ถ้าเป็นป่วยหรือป่วย ๆ ลงไปแล้ว โห้ยได้ระวัง ลมมันเข้า เราเร่งเท่าไรลมมันยิ่งแรงกระแทกเข้าไปนั้น โรคอันนี้ก็ตื่นนอนขึ้นมาโรคหัวใจ ยิบ ๆ ขึ้นมาแล้วเหยียบเบรคทันที ไม่เหยียบไม่ได้ นี่อ่านให้ฟังเป็นประจำวันเมื่อวานนี้ทองคำไม่ได้ก็บอกว่าไม่ได้ เป็นธรรมดาพักเครื่อง ดอลลาร์ได้ ๒๖ ดอลลาร์

หมาเรา ๆ ก็รักมัน เราก็รักหมาด้วย รักแมวด้วย มันเห่าเรื่อย เขาไม่ได้หิวนะ เขาออกมา เสียงเห่าลั่นคือเขาเห่าด้วยสนุก เขาไม่ได้หิวนะ หมาวัดดูนี้ไม่ค่อยหิว เขารู้จักเวล่ำเวลาเหมือนกันหมาเรานี่ เราเคยทดลอง เช่น ตอนเช้าเราให้อาหาร แล้วตอนบ่ายเราให้อีก ฉะนั้น ไม่สนใจ เขาจะกินตอนเช้าตอนเย็น กลางวันตอนบ่ายเวลานี้เอาไปให้เฉยเหมือนไม่ให้อาหาร เขาดูเฉยไม่สนใจ ยังดีเขาให้อภัยเรา ขึ้นเบื่องตันเขาก็จะบอกว่าอย่ายุ่งพวกเลอะเทอะ เขาจะว่าอย่างนั้น ข้ามีเวลาอยู่ เขาจะว่าใช่ไหม เขาจะพู่ว่าอย่ายุ่งพวกเลอะเทอะข้ามีเวลาอยู่ พวกเธอเจ็บ ๆ ทั้งวันเขาจะว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม นี่เขาไม่ว่าอะไรเขาให้อภัยเรา

ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงนั้น ๔ พันกิโลดั่งที่เรียนให้ทราบแล้วนะ มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๕๐๐ กิโลยังขาดอยู่อีก ๑,๕๐๐ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล อันดับต่อไปทองคำต่อยอดจากเงิน ๘๐๖ ล้านบาทซื้อทองคำแล้ว ๒๐๐ ล้านบาทได้ทองคำ ๕๐๐ กิโลเท่ากับ ๔๐ แห่ง ๆ หนึ่งน้ำหนัก ๑๒ กิโลครึ่ง มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒๕๐ กิโลเท่ากับ ๒๐ แห่ง รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วได้ ๒,๗๕๐ กิโล ทองคำหลังจากมอบเข้าคลังหลวงแล้วได้ ๑๔ กิโล ๒๓ บาท ๑๙ สตางค์นี้ยังไม่ได้หลอม รวมทองคำทั้งหมดได้ ๓,๐๑๔ กิโลเท่ากับน้ำหนัก ๓ ตันกับ ๑๔ กิโล เวลานี้ทองคำที่เราได้แล้วทั้งหมดกรุณาทราบตามนี้

เราจะพยายามตามนี้ ๆ เอา พี่น้องทั้งหลายพาเดินตามกัน ๔ พันกิโลต้องอยู่ในเงื่อมมือของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ นี่เราเคยประกาศแล้วว่า ๔ พันกิโลนี้จะขาดไป สดางค์หนึ่งไม่ได้ ให้เป็นอวัยวะของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ รวมกันเข้าแล้วเป็น ๔ พันกิโลกรุณาทราบตามนี้ จากนั้น ๘๐๖ ล้านนี้จะเสริมข้างบนต่อยอด ได้มากก็ต่อยอด จะไม่เข้ามาในจำนวน ๔ พัน ต่อยอดจะไม่เข้ามายุ่งกันเลย จะต่อไปเรื่อย ๆ ๔ พันกิโลนี้ต้องเอาตามอวัยวะของพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากันให้ครบจำนวน ๔ พันกิโล เงินสดอย่างน้อย ๘๐๖ ล้านอีกต่อยอดตลอดไป อันนี้ก็จะได้เหมือนกัน คือที่เราได้เคยเรียนพี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมานี้ ในประกาศข้างหลังศาลาเห็นไหม ก็ธนาคาร

นั่นละเงินสดที่มานี้เราจะแยกเป็นสองตลอด คือสมควรที่จะแยกมาซื้อทองคำ เราก็จะแยกออกมา อันไหนที่ควรที่จะออกไปช่วยพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ เกี่ยวกับการก่อสร้างอะไรต่าง ๆ ดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้วนั้นเราก็แยกออกไป เราจะเป็นผู้พิจารณาเอง อันไหนที่ควรในทางด้านไหน เงินจำนวนนี้ควรจะไปทางประชาชน ขนาดไหน แยกเข้าสู่คลังหลวง เราจะพิจารณาตลอด เพราะฉะนั้นกรุณาทราบตามกัน ว่า ธนาคารที่เรารับโอนเงินจากพี่น้องทั้งหลายนี้จะเข้าในจุดนี้ และเราจะเป็นผู้แบ่งเอง เข้าทางด้านทองคำและออกไปทางประชาชน ให้กรุณาทราบตามนี้นะ จะปฏิบัติอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป

เรานี้มุ่งมั่นที่สุดก็คือว่าทองคำ อันนี้พออุปโภคเราจึงไม่ค่อยเป็นอารมณ์มากนัก ยิ่งกว่าทองคำ เพราะฉะนั้นจึงหักเข้ามาเรื่อย ๆ เพราะทองคำเป็นหัวใจของชาติเป็นเครื่องยืนยันชาติไทยของเรา ว่าสมบูรณ์แบบหรือขาดบาทขาดตาเต็งที่ตรงไหน ก็มาสมบูรณ์และขาดที่ทองคำนี้ จึงต้องเน้นหนักในจุดนี้ให้มาก นี่ละที่ว่าเงินที่ได้มาอย่างน้อยเราจะพิจารณาเต็มกำลังของเรา เอาละเท่านี้พอ วันนี้ก็เทศน์เผ็ดร้อนเหมือนกันนะ เห็นย่อยเทศน์แล้วมาเห็นย่อย พวกนั้นนั่งหลับตาฟังสบาย ทั้งหลับครอก ๆ แครก ๆ ไม่เห็นย่อย แต่เราผู้เทศน์เกือบตาย

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งวัดดงศรีชมภู ไปส่งแล้วกลับมาเลย พอไปแล้วก็เข้าตีตลาดปากคาด พอตีได้รถทางศรีชมภูเขาออกมาตลาด ก็เลยให้เขาช่วยตีตลาดปากคาดช่วยหน่อย ชื่อของขนิใส่รถเขา ช่วยเข้าใจไหม บอกว่าตีตลาดปากคาดช่วยหน่อย เราว่าเราซื้อของให้เอารถเขาช่วย เรามีคันเดียวไม่ได้มาก พอตีรถวัดศรีชมภูมาเลยบอกให้เขาตีตลาดปากคาดช่วยหน่อย ชื่อของใส่รถเขาเข้าใจไหม แบ่งเบาของเราไปทางนี้ แบ่งเขาไปทางนั้นช่วยกัน เพราะฉะนั้นจึงได้มากหน่อยเมื่อวาน พอส่งแล้วกลับมาเลย

เห็นรถพยาบาลคันหนึ่งมาจากโรงพยาบาลไหน นั่นกากบาท ใครรู้ไหมโรงพยาบาลไหนจอดอยู่ไหนนะ(มาจากวาริชภูมิเจ้าคะหลวงตา) อ้อ วาริชภูมิมากี่เอาของให้

เขา อย่างเมื่อวานนี้บ้านแท่นเขามารับรถ เราโทรให้เขามารับรถ รถสั่ง ๒ คันแต่เพิ่งตักมาคันเดียวเลยให้บ้านแท่นก่อนแล้วเอาของใส่เต็มไปเลย ต่อไปอีกไม่กี่วันทางภูเรือก็จะมา ภูเรือนี้เราให้เองเขาไม่ได้ขอ คือเหตุผลที่ควรให้เองก็ให้ เหตุผลที่เกี่ยวกับเรื่องการขอ สมควรให้เราก็ให้ ถ้าเหตุผลไม่มีขอก็ไม่ให้ แน่อย่างนั้นนะ เป็นชั้น ๆ ไป

วาริชภูมินี้ช่วยมากนะ ชื่อที่ให้ครึ่งโรงพยาบาลเลย วาริชภูมิที่ไม่ค่อยกว้าง ที่มันเป็นแหลมเข้ามา เราว่าจะเอาให้หมดเลย พอดีเจ้าของเขาไม่ขายจึงหมดปัญญา ทางนี้เขาขายฟุ้งทางนี้เอาหมดเลย ตกลงได้ครึ่งเลย โรงพยาบาลแต่ก่อนเท่านั้น เราซื้อเพิ่มอีกเท่านั้นครึ่งเลย แต่เสียมันมาแป้วตรงเป็นแหลมเข้ามา ขอซื้อเขาเขาไม่ขายเราก็หมดปัญญา ตรงลงก็ไม่ได้ ช่วยเยอะนะ ส่วนเครื่องมือแพทย์อะไร ๆ ไม่ต้องนับ แต่ที่วาริชภูมินี้ให้มากกับอำเภอฝางขอนแก่น อันนั้นให้ทั้งหมดเลย ซื้อมากขบวนให้เลย อันนี้มันแค่ ๙ ไร่โรงพยาบาล เลยซื้อที่ให้ใหม่หมดดูเหมือน ๒๓-๒๕ ไร่ พอดีที่มันก็หมดเท่านั้น เกะนั้นเอาหมดเลย เราได้ซื้อให้บ่อย ๆ หลายโรงพยาบาลที่ซื้อให้แบบนี้ ไปที่ไหนเห็นแต่รอยมือของเรา ๆ ผ่านไปตรงไหนเห็นแต่รอยมือของเราช่วยไปหมด นี่ละช่วยโลกช่วยทุกอย่างเต็มกำลัง

นี่ศาลาเขาก็จะเร่งให้ทัน ศาลาหลังนี้เขากำลังเทพื้นแล้วต่อไฟฟ้าไฟ คงไม่นานเพราะเราไปขู่เขาเรื่อย มันจะทันไหมล่ะ โอ๊ย ทันเขาว่าอย่างนั้น เขาก็เข้มแข็งอยู่ มันจะทันไหมล่ะนี่ โอ๊ย ทัน คือวันที่ ๑๒ สิงหาคมจะมืงาน แต่งานใหญ่เขาว่าให้ทันก็ทัน แต่เราที่ย่นขอพิเศษมาวันที่ ๑๒ ก็เป็นวันงานสำคัญวันหนึ่งนะ จะทันไหม โอ๊ย ทันเขาว่าอย่างนั้น จึงไปพบหัวหน้าเขาก่อน เมื่อวานซืนนี้ก็เจอหัวหน้าเขาว่าทัน วันที่ ๑๒ ก็เป็นวันเล็กน้อยเมื่อไร ไอ้หมีเข้าไปข้างในอย่าไปคุ่นกับมันนะ ได้ยินไหมล่ะเห็นไอ้หมีเข้าไปข้างในให้ทำท่าชู่นะ ต่อไปมันก็จะรู้เรื่องมันจะไม่ไปบ่อย ๆ นึก คือกลัวมันจะกัดกระต่าย ไอ้หมีไม่รอนะเราดูก็รู้ เจอกระต่ายนี้กัดทันทีเลยมองดูก็รู้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ยอมให้มันเข้าไป ทางนั้นให้ชู่ด้วย ต่อไปเขาจะไม่ค่อยเข้าไปเห็นเราชู่เขา

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd